वही चैं वर्षे । [गौरा॰ छी व । खाम बन्धाम् मेदि॰ । विलो मी खो विधिष्टं बोम ने यो व्यक्षाः एव॰ खच्चमा॰ विलो ल कि वि च बच्च । श्वश्चवे श्विये वस्त्र व्यक्षां च । विवद् न ॰ वि च च च । श्वश्चवे श्वारः श्रदेषे च मेदि॰ । विवद् प न ॰ वि च च च । श्वश्चे च च च व्यक्षान-धाम खाख्यां ने श्वार च । भा॰ भा॰ टी कापच पादिको परि विवर्ष मृ। पात स्वत्र भाष्ट्रोपिर वाच स्वत्य विवर्ष मृ। कै बटो परि नागे शक्तत विवर स्वामित्यादि ।

विवर्गालिका स्ती विवरयुक्तं नासभस्ययाः उन् । वेषौ
 (वाम) विका॰। [२मलिने च ।
विवर्षा वि० विक्तो वर्षी उद्या । १च्छमे २नीचे च चमरः
विवर्षा पु॰ वि+इत-घञा। १न्द्रयो २ सहदावे १ सपवर्त्तने
वेदालोक्तो कारणात् विश्वसस्ताकतया छत्पद्यमाने
 श्रमाय्ये च । यथा रङ्गात् रजतम् ब्रह्मणो जगत् ।
वेदालिकाः विवर्त्तवाद एवाचितः । न परिणामवादः ।
विवर्गा वि० विगतो यथा चायत्तता यस्य । १ सस्ततन्त्रो
 २ व्याक्तवे १ स्वरिष्व विवर्ते मेदि० ।

विवस्तत् प्र• वि+व्य+किष् अस्त्रवे मत्य मस्त्र वः । १ स्वर्षे वस्त्र । १ स्वर्षे वस्त्र । १ देवे च मेदि॰ । विवास प्र• वि+व्य-मंत्रार्थं कर्त्तर घञ् । विवेचके प्रास्त्रवशक्यस्ट प्र• ट्याम् ।

विवाद ए॰ विवदी वादः। "ऋणादिदायकवरे हयोर्वछ-तरस्य वा । विवादे स्ववहारव" रत्युक्तवच्चे स्ववहारे स्वयः हारमन्दे वस्त्रम्। २कवरे व।

विवाह ए॰ वि+वह-षञ् । दारपरिष्ण हे तळानके व्यापारे च । छहाइयव्हे छपयमयव्हे च हथ्यम् ।
'भाव्यांत्वसम्पादकत्तानं विवाहः" इति छहा॰ च्यु० ।
भाव्यांत्वस्थापकचपतया निवेषः । तेन नान्योन्यापयः
चरमधंकारो विज्ञातीयसंक्तारो वा विवाहः" दत्वन्ये ।
विवाहित ए॰ विवाहो ज तोऽस्थ तार॰ इतच । जातविवाहे ।
विवाह कि वि+वह-गव्यत् । श्विवाहयोग्ये श्विधेष
विविज्ञ वि० वि+विच-क्र । श्विजाने श्यविके क्षपरः

विविध ति॰ विभिन्ना विधा यहा। नानामत्तारे। विविध विश्व वीर्तं नवादिमचारस्थानं रता। मचुर-त्यवाबादिवृत्वे हेथे। "विधि सान्वितानी चेले

५ इधेगायां स्तियां स्ती लिका।।

१ असंयुक्त च । शक्तरि-क्ता । शिववेकिनि मि० मेटि॰

्रोधो न विद्यते वाज्ञवबुक्य स्ट्रित्यास्थाने वितासराक्षत् । विद्यत ति॰ वि+ड-न्न । १विस्तृते में दि॰ २ व्यास्थाते प । १स्तुद्दगमें दे स्त्री मेदि॰ ।

विव्यताच पंस्ती । विद्यते चित्राची यद्य पत्तपमाः । कुक् टे हेमचः। स्त्रियां जातित्वात् विस्ताञ्च डीव ।

विवृति स्तो वि+इ-किन्। श्विसारे मेदि॰ श्वास्त्राने व। "वाकास येणदिस्ते देनि" यक्तिया इक्सानम्।

विद्वत्ता ति विच्ठत का । १ तियाँ क्षिकिते श्वहिते श्वहित रोगभे स्तो भावप्र । 'विष्ठतास्थां महादाहां पकी-डम्बरविद्याम् । विष्ठतामिति तां विद्यात् पित्तोत्वां परिकार्डकम् परिनः घोषवतामिति घेषः' ।

विविक्त पु॰ वि+विष-घज्। श्याषाध्येन वस्तुष्त्रष्ठ्यारः धारणे शकतिपुरुषयाभंदत्ताने च जटाः।
श्वाचान्यधर्मव्यावर्तनेन वस्तुष्त्रष्ट्याप्रधारणे। विवेकष्ण्
तत्रवारो द्याः। श्वाचारे एक्याद्रोग्याम् मेदि॰ १
गंद्रायां वर्त्तर प्रज्ञा। श्वाचारके च प्राप्तविकेतः।
विविक्तिन् ति॰ वि+विष-चित्रण्। विवेदवीके नैरववंक्यो
देववेनपुलभेदे पु॰ वाविष्ठ॰ ८व०।

विवीद्ध पु॰ विन्दर-तृत्व । श्वामात्वर श्यमी व हेमच॰ विव्योज पु॰ विन्दा-कृतस्य धोषः स्थानम् । "नर्वाध-मानादिटेऽपि विमोधीरनादराध्याँ सन्तृत्वचर्षे स्रोणां प्रकृत्वेष्टाधेरे ।

विद्या प्रवेश ते पर चड वान्ट्। विश्वति अस्ति । वश्वति अस्ति ।

खिंश्व निर्मान सः स्थिति हे स्वां वो मभे हे आता ग्राट्व स्वाधाः रख समेता धर्म मिनिवेयते खलावाँ न समेता । ''वा वा संचा विकान विकास मिनिवियतं भाष्यम् । ''क्रिकि द्ववाद विकार खात्यगाँऽभिनिवियतं खा॰ परिभागः। उप + वाचनादौ स्थिति भे हे ।

नि+स्थितिभेदे चात्म॰ निविधते यदि खूक्षिचा पदे 'मैन॰ निर्+उपभोगे 'को ज़ारनं निविधतीय नात्मे 'कुमा॰ निवेधि स्तिभोगयोः' चनरः 'विविधतीय नात्मे 'हुमा॰ रिष्

प-चिश्वन रगमने ।

विद्या पु॰ विध-किए। श्वतुको श्वेष्ट्री च चमरः।
विद्या न विध-क। श्वत्वाचे रायसः। श्विमक्तिर तिः।
विद्या (स)कारहा स्त्री विध(सं)(ह) स्वामक्ति करहो

्रह्माः । वताकायां राजनि॰ वनध्यः वनध्योऽपात् । विद्याङ्ग द्रुष्टिन विकासे अनरः ।